

Tämä on alkuperäisen artikkelin rinnakkaistallenne (final draft).

Viite:

Imppola, J. 2020. Kiinalainen saastatusnami, osa 4 : uutta sontaa pukkaa autonomian ajan rahoista. Numismaatikko 56 (1), 23-26.

SeAMK

SEINÄJOEN AMMATTIKORKEAKOULU
SEINÄJOKI UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Jorma J. Imppola

Kiinalainen saastatsunami, osa 4: uutta sontaa pukkaa autonomian ajan rahoista

Kiinalaisten huijauskopioiden tsunamin hyvin epätoivottu toinen aalto on saavuttanut numismaattiset markkinamme.

Jo aiemmin tunnetut autonomian ajan rahojen kopiot ovat:

1 penni 1864, 1865, 1870, 1882 ja 1884

2 penniä 1866

25 penniä 1865, 1867, 1868, 1869, 1871 ja 1876

50 penniä 1864, 1867 (!), 1876, 1890

1 markka 1864, 1865, 1866, 1870

2 markkaa 1865, 1866, 1867, 1870, 1872, 1874, 1905, 1906, 1907 ja 1908 (eli kaikki vuodet)

20 markkaa 1913

Näitä edellä listattuja tekeleitä on ollut netissä runsaasti tarjolla parin dollarin kappalehintaan. Nyt on erityisesti Venäjän markkinoille ilmestynyt toinen aalto tekeleitä, joista osa on muunnoksia jo tutuista tekeleistä ja osa on aivan uusia.

Jo tunnettujen tekeleiden uudet versiot.

1 pennin rahoista on tullut markkinoille vanhennettuja versioita, jotka ovat pettävämpiä kuin aiemmat liian uudelta näyttäneet kopiot. Ehkäpä helpoin tunnistustekijä näille Kiinan tekeleille on niiden paino. Aidot pennit painavat 1,28 grammaa, mutta Kiinan tekeleiden paino on merkittävästi suurempi eli noin 1,7 grammaa. Tämä johtuu siitä, että Kiinan tekeleet ovat varsin selvästi aitoja paksumpia. Markkinoilla olevissa 1 pennin kopiorahoissa on joissakin asianmukaisesti COPY -stanssaus, mutta ei todellakaan kaikissa.

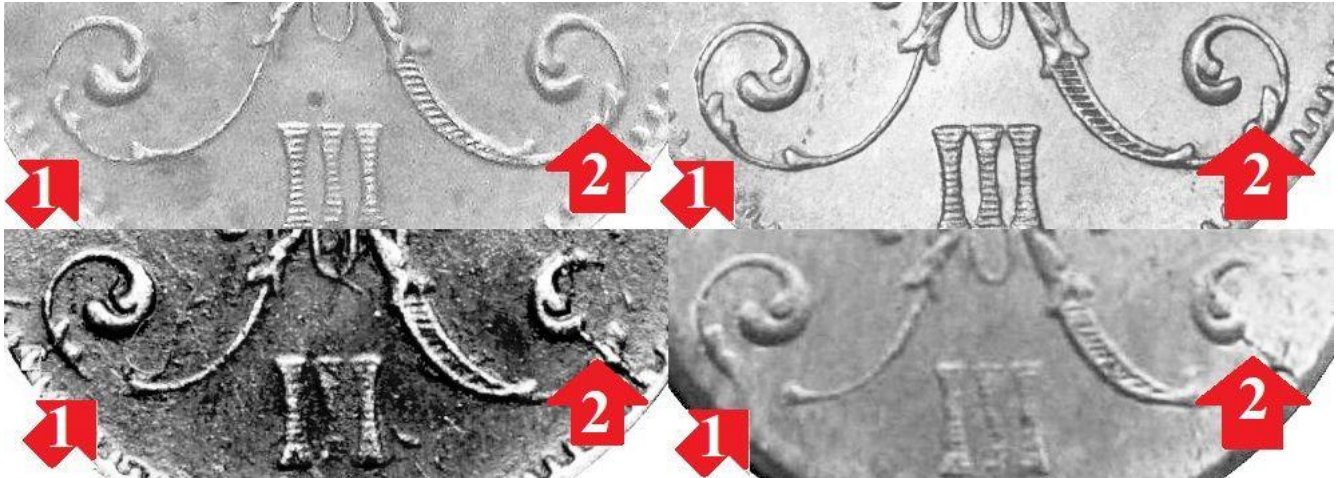

Kuva 1. Aidot ja väävät 1 pennin rahat 1882 sekä Kiinan tekeleet kuluneina ja hyväkuntoisina. Ylinnä aidot rahat, alinna tekeleet. Huomatkaa vasemmanpuolimmaisten kuluneiden rahojen pettävä samankaltaisuus. Kuvien yhdistely ja muokkaus Jorma Impola SeAMK.

Kuva 2. Aidot ja väävät 1 pennin rahat 1884 sekä Kiinan tekeleet kuluneina ja hyväkuntoisina. Ylinnä aidot rahat, alinna tekeleet. Huomatkaa vasemmanpuolimmaisten kuluneiden rahojen pettävä samankaltaisuus. Kuvien yhdistely ja muokkaus Jorma Impola SeAMK.

Onneksi ovat kiinalaiset kopiomaakarit ilmeisen laiskaa väkeä, ja he eivät ole mitenkään uusineet kopioidensa meistejä, joten sekä vuoden 1882 että vuoden 1884 pennitekeleet ovat helposti tunnistettavissa tunnuspuolen virheistä hallitsijan monogrammikirjaimen A alaosan koristekiemuroissa.

Kuva 3. Aidot ja väärät vuosien 1882 ja 1884 1 pennin rahojen tunnuspuolen virheet hallitsijan monogrammikirjaimen A alaosan koristekiemuroissa. Aidot rahat ylinnä, kopiot alinna. Vasemman koristekiekuran varsi on poikki (1) ja oikean koristekiekuran poski on vajaa sekä sen läpäisee iso meistirikko (2). Kuvien yhdistely ja muokkaus Jorma Impola SeAMK.

Myös kultarahoista ovat ahkeran kiinalaiset tehtailleet väärennöksiään, mutta tietenkään ne eivät ole korkean ominaispainon omaavaa kultaa, mikä tekee väärennösten tunnistamisen hieman helpommaksi. Rahat ovat yleensä liian paksuja ja alipainoisia. Aito kultaraha painaa hyvin tarkalleen 6,45 grammaa, mutta tekele on sekä aitoa rahaa paksumpi, että huomattavasti kevyempi 4,65 gramman painollaan. Kuten seuraavasta kuvasta 4 käy hyvin ilmi, ei varsinaisia tunnistustekijäpoikkeamia aitojen ja kopioitujen vuoden 1913 20 markan kultarahojen välillä ole – muita kuin tekeleen kaikkien yksityiskohtien epäterävyys aitoihin rahoihin verrattuna. Lisäksi näitä tekeleitä esiintyy myös kullattuina, mikä tekee silmämääräisen tunnistamisen hieman haastavammaksi.

Kuva 4. Aito 20 markan kultarahaa vuodelta 1913 ylinnä ja kullattu 20 markan 1913 tekele alinna. Tekeleestä on kaupan COPY-stanssattuja ja stanssaamattomia versioita. Kuvien yhdistely ja muokkaus Jorma Impola SeAMK.

Aivan uutta tuotantoa.

Vaan eivät kiinalaiset tekelemaakarit ole tyytyneet vain jatkamaan tuotantoa jo olemassa olevin meistein, vaan on myöskin uusia rahatyyppejä otettu kopiotuotantoon. Eli nyt on myös vuosien 1870, 1892 ja 1910 5 pennin rahat ja vuoden 1898 10 pennin raha otettu työn alle. Yhteinen nimittäjä kaikille tekeleille aitoihin verrattuna on se, että niin sanan PENNIÄ kirjaimet kuin vuosilukujen numerot ovat aitojen vastaavia heiveröisempiä ja epätarkempia.

Kuva 5. Aitojen ja väärin 5 pennin rahojen 1870, 1892 ja 1910 vertailua. Aidot ylimmä, tekeleet alinna. Tekeleistä on kaupan COPY-stanssattuja ja stanssaamattomia versioita. Kuvien yhdistely ja muokkaus Jorma Imppola SeAMK.

Lähempi tarkastelu havainnollistaa 5-pennisten arvo puolten kirjainten ja numeroiden erot aitoihin verrattuna. On ilmeistä, että kaikki 5 pennin rahojen tekeleet on tehty samojen meistien kopioilla, joissa vain vuosiluku on muutettu. Kyseinen meisti pohjautuu rahatyypin nuorempaan malliin, jonka vuoksi ovat 5 pennin vuoden 1870 tekeleen arvo- ja tunnuspuolet aivan väärää tyyppiä, minkä huomaa erityisesti tekeleen kirjainten siroudesta alkuperäisiin verrattuna.

Kuva 6. Aitojen ja väärin 5 pennin rahojen 1870, 1892 ja 1910 arvo puolten tekstien ja vuosilukujen vertailua. Aidot ylimmä, tekeleet alinna. Huomatkaa tekeleiden kirjainten ja numeroiden heiveröisyys ja epätarkkuus aitoihin verrattuna. Kuvien yhdistely ja muokkaus Jorma Imppola SeAMK.

Vuoden 1898 10 pennin rahan kopio on kyllä niin onneton, että se on suorastaan humoristinen. Onkin ilmeistä, että tekeleseppä on skaalannut 50 pennin tekeleen arvo puolen isommaksi ja muuttanut numeron 50 numeroksi 10 ja laittanut vuosiluvuksi 1898.

Kuva 6. Aidon ja väärän 10 pennin rahan 1898 vertailua. Aidot ylimmä, tekeleet alinna. Huomatkaa tekeleiden kirjainten ja numeroiden heiveröisyys ja epätarkkuus aitoihin verrattuna. Myös tekeleen tammenlehväseppelä poikkeaa erittäin huomattavasti aidosta. Tekeleistä on kaupan COPY-stanssattuja ja stanssaamattomia versioita. Kuvien yhdistely ja muokkaus Jorma Impola SeAMK.

Ja vielä yksi uusi eli tähän mennessä ainoa puuttuva autonomian ajan rahatyypä 10 markkaa 1905 saanut sekin oman kopionsa. Tämäkään tekele ei tietenkään ole kultaa, mikä tekee väärennön tunnistamisen hieman helpommaksi. Tekeleet ovat joko liian paksja tai alipainoisia. Aito kultaraha painaa hyvin tarkalleen 3,22 grammaa. Kuten seuraavasta kuvasta 7 käy hyvin ilmi, löytyy tästä tekeleestä varsin selkeä tunnistustekijäpoikkeama tekeleen kaikkien yksityiskohtien epäterävyyden lisäksi, eli vuosiluku on liian isokokoinen ja sen asema on sen yläpuolella olevaan viiva-piste-viiva - kuvioon nähden poikkeava.

Kuva 7. Aito 10 markan kultarahaa vuodelta 1905 ylinnä ja kullattu 10 markan 1905 tekele alinna. Tekeleestä on kaupan COPY-stanssattuja ja stanssaamattomia versioita. Kuvien yhdistely ja muokkaus Jorma Impola SeAMK.

Kuva 8. Aidon ja väärän 10 markan kultarahan vuodelta 1905 vuosilukujen asemoinnin vertailua. Aito ylinnä, ja sen vuosiluvun numero 5 ei ulotu oikean puolisen väliviivan pään tasalle asti. Alinna tekele, jonka vuosiluvun numero 5 ulottuu oikean puolisen väliviivan pään ohi oikealle. Eroja on korostettu punaisilla havainneviivoilla. Kuvien yhdistely ja muokkaus Jorma Imppola SeAMK.

Ollaanpa siis tarkkoina!